

den store Lønreform, vi fik for nylig, er der naaet et stort Fremskridt for Tjenestemændene her i Landet, men desuagtet finder jeg, at Postbudenes Ønsker ere i høj Grad berettigede. Det er rigtigt nok, at vor Statskasse er næsten tom, og at det gælder om at spare saa meget som muligt, men jeg synes, det vilde være for Smed at rette Bager, hvis man vilde lade denne Sparsommelighed gaa ud over Postbudene. Forholdene i denne Etat med Hensyn til de af mig nævnte Spørgsmaal trænge nemlig i Virkeligheden haardt til at reformeres. Det er statistisk godtgjort, at Arbejdstiden for Postbude i Provinserne er 60—72 Timer ugentlig. I Odense er Arbejdstiden 58 $\frac{1}{2}$ —72, i Middelfart 61—64, i Assens 67, i Bogense 62 Timer om Ugen osv. Jeg er overbevist om, at selv det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), som i sin Tid kæmpede mod Forbedring af Lønningerne til Tjenestemændene, vil indrømme, at det er en umenneskelig lang Arbejdstid, man byder disse Statsfunktionærer. Der er derfor i Virkeligheden god Grund til, at de ret indtrængende henvende sig til Rigsdagen om at faa dette Forhold forbedret. Men til Trods derfor er der paa Finansloven kun opført 15 nye Postbude til Provinserne, medens der burde opføres 24 Postbude til, og saa vilde disse Postbude endda ikke komme ned paa 50—52 Timers Arbejdstid om Ugen, hvilket er den Tid, Administrationen i en Skrivelse har sagt skulde være den normale Arbejdstid for Postbude. Der har været afholdt Møder rundt omkring i Landet om denne Sag, og der er anført mange Eksempler paa den voldsomme Overanstrengelse, Postbudene flere Steder ere udsatte for. Jeg skal heller ikke i dette Tilfælde nævne Eksempler, men jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister om at overveje Postbudenes Andragende med Velvillie.

Der er dernæst en anden Sag, som jeg ganske kort vil fremdrage. Lodserne i det saakaldte vestlige Distrikts Lodserforening have anmodet Ministeriet om en Reform af deres Pensionsforhold. Denne Anmodning, synes jeg, er ganske naturlig. Forholdene ere for Tiden saaledes, at en Lods, som efter 30 Aars Tjeneste har betalt et Beløb af 2,500 à 3,000 Kr. til Pensionskassen, faar en aarlig Pension af ca. 200 Kr. Men der er nogle Lodser, som ere ansatte ved Lodserierne med ulige Deling, og som ved deres Afsked erholde, saa længe de leve, en halv Mands

Part af den fælles Lodsfortjeneste, det vil sige, at Følgen heraf er, at af to Lodser, som samtidig ere ansatte ved samme Lodseri, og som samtidig afskediges, kan den ene faa omtrent 200 Kr. af Pensionskassen, medens den anden desuden faar en halv Mands Part om Aaret, det vil sige omtrent 1,600 Kr., han faar altsaa i alt omtrent 1,800 Kr. om Aaret at leve af, efter at han har taget sin Afsked. Ærede Medlemmer ville sikkert indrømme, at det er nogle højst uheldige, for ikke at sige mærkelige Pensionsforhold, der herske for disse Lodser. De tilbyde nu at svare 8 pCt. af deres Indtægt aarlig, naar Staten saa vil ordne deres Pensionsforhold efter de almindelige Pensionsregler. Jeg vil anbefale denne Sag til den højtærede Forsvarsministers Velvillie, idet jeg tilføjer, at der om Sagen er indsendt et Andragende til Ministeriet.

Sluttelig har jeg to Henstillinger og saa til den højtærede Forsvarsminister. Den første Henstilling er, at Ministeriet vil vise den størst mulige Hensynsfuldhed overfor de Musikere ved 2det Dragonregiment, som nu ere blevne overflødige. Denne militære Afdeling skal som bekendt nu flyttes fra Odense, eller rettere helt ophæves, og særlig ville Musikerne blive uheldigt stillede. Jeg forbeholder mig senere at konferere med den højtærede Minister om Enkelthederne ved denne Sag, saa kan jeg spare Tinget for den Tid, som ellers vilde medgaa dertil. Men jeg henstiller, som sagt, at Ministeren vil tage paa den Sag med den største Velvillie overfor de paagældende Mennesker. Den anden Henstilling vedrører Arbejdet paa Statens Klædefabrik. Ifølge de nye Forsvarslove skal der nu udskrives et større Antal Soldater end før, og samtidig skulle de graagrønne Uniformer, som hidtil have været anvendte i Infanteriet, overalt erstattes med Uniformer af lyseblaa Klæde. Der vil derfor kræves en større Produktion af Klæde end hidtil, og det er derfor min Henstilling til den højtærede Forsvarsminister, at man, hvis man ikke vil bygge til og udvide Usserød Klædefabrik — hvad man rimeligvis ikke vil for Øjeblikket —, i alt Fald vil undlade at udvide Arbejdstiden over det normale ude paa Usserød Klædefabrik og, naar man ikke selv kan overkomme Arbejdet paa anden Maade, vil, naar det er nødvendigt, udbyde denne Klædeleverance til de andre Klædefabrikker her i Landet, hvorved altsaa flere Arbejdere ville kunne komme i Beskæftigelse,